

VILÁGOT GYÚJTSATOK!

1941. október 6-án Budapesten
háborúellenes tüntetés volt
a Batthyány-örökmécsesnél

*dobkályha vöröslött nyüzsgé ivó közepén, di-
dereg az utca népe – mondta valaki
– hideg ez az október, fázik, aki éhes,
csontbőr-idők – felesborsó se? – kérdezed,
ott vártuk apámékat kisanyámmal,
a mécseshez ment – néma tüntetés –
jajj, félek a kardlapozástul! –
fejkendős néni súgta ezt
szürcsölve teáját
bokáig a füstben...*

*nem értettem, hova ment az apám – temetőbe? –
se azt, miért lett öngyilkos Teleki Pál,
kitől köll félni nagyon, hol a szörny a sötétben
– kevés a mécses, hogy világot gyújtsatok! –
gyomromban az éhkeselyű vacsorázott,
fészket agyamba rakta, vijjogott,
csőrét beleimbe, ha vágta,
hétrét hajoltam hirtelen
– ördög lovagolja
a kölykit, agyalja*

*meg ötször! – mondta a néni, mikor... beinaltak
a bátrak, félgallér takarta arcukat
– minek teszi ki gyerekét! – zsörtölt kisanyám – csitt!
megszállhatunk a húgodéknál holnapig –
ráncolta szemöldökét össze apám, és...
kinn néhány utcalámpa pislogott,
ölébe kapott, de mihaszna,
hitványka cetli érkezett:
veszett ügyekért be-
hívták katonának*

CECILIEHOF

1945. augusztus 2-án egy Hohenzollern trónörökös volt lakában
írták alá a hírhedt potsdami egyezményt

*középen a nagy kerekasztal, a hall fagerendás,
azt mondják, Sztálin, Truman, Attlee ültek itt,
ki tudja ma már melyikük kacarászta vigyorral:
mert háborút, uraim, senki nem akar,
de lesz! na, de írjuk alá a jövőnket –
és tollat kértek... minden összefügg:
trónokkal a tőke, a terror
– a történelem mi vagyunk –
a püspöki áldás
a jó bakavérrel,
köztéri padon múlttal jelenünk szövedéke,
hol vitairatán még Voltaire medítált
– nem messze ide, amikor Frigyes befogadta
a Bastille-ből szabadult filozófust –
úgy tűnt, menedéke a Sanssouci-kastély,
ahonnan mégis – undor! – megszökött,
mert mondta hiába Frigyesnek:
eszméket tűzbe vetni, ej,
lehet, de nem ég el,
a fegyver előtt jár,
na, persze a tévesek is ilyenek, beledördült
előttetek, utánatok be sokszor itt
a kínai kis teaház, a szökőkutas éjek,
átszálló álmok légikikötőinek
halk, turbikoló csendjébe a háboruság,
e toldott-foldott fegyverszünetek-
be! fájssz Európa, hazám, te,
úgy fájssz, akár egy régi nyár:
boeingek ezüstle-
nek arra az égen*